

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Alexandru Șulearenco, succedat de Iulia Șulearenco, împotriva
Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu
executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu

(constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a
hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și a prejudiciului
moral)

împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 21 ianuarie 2025,

Dosarul nr. 2ra-586/25

PIGD Nr. 2-23165666-01-2ra-28082026

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Gîrleanu)
Curtea de Apel Centru (jud. R. Pulbere, R. Pascari, A. Malîi)

1 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocata Natalia Covaliov în interesele lui Alexandru Șulearenco succedat de Iulia Șulearenco,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 noiembrie 2023, avocata Natalia Covaliov, în interesele reclamantului Alexandru Șulearenco, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu atragerea în calitate de intervenient accesoriu a executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului lui Alexandru Șulearenco la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 31 martie 2017, încasarea prejudiciului material în mărime de 2 468 285,48 dolari SUA, a prejudiciului moral în sumă de 7 000 euro și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7 600 lei.

2. În motivarea cererii s-a arătat că în procedura executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu s-a aflat titlul executoriu nr. 2-3214/2017 din 31 martie 2017, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, privind recunoașterea și încuviințarea executării pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii Judecătoriei raionului și orașului Vasilcov din regiunea Kiev, Republica Ucraina, pronunțată în cauza civilă la cererea lui Alexandru Șulearenco împotriva SC „Rolsel Grup” SRL,” prin care a fost încasată datoria în baza contractului de împrumut în valoare de 1 175 220,27 dolari SUA, clauza penală în valoare de 38 185 013,52 grivne și cheltuielile de judecată în valoare de 3 654 grivne.

3. Prin încheierea executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu din 1 februarie 2018, documentul executoriu a fost primit spre executare și a fost intentată procedura de executare. Ulterior, au fost aplicate mai multe măsuri de asigurare a executării, inclusiv sechestrul pe mijloacele financiare din conturile bancare ale debitorului și interdicția efectuării tranzacțiilor privind mijloacele de transport. Prin încheierea din 10 mai 2019, a fost declarat în căutare mijlocul de transport
*****.

4. Prin procesul-verbal din 1 septembrie 2022, executorul judecătoresc a constatat că debitorul se află la adresa str. I. Gagarin 10, mun. Chișinău, însă nu dispune de bunuri ce ar putea fi urmărite. Prin încheierea din 14 septembrie 2022,

s-a dispus restituirea, fără executare, a documentului executoriu, fapt adus la cunoștința creditorului la 20 octombrie 2023.

5. Reclamantul a susținut că prejudiciul material urmează a fi calculat din valoarea obiectului neexecutării (1 175 220,27 dolari SUA), dobânda de întârziere legală prevăzută de art. 942 din Codul civil în sumă de 984 617,02 dolari SUA și componenta inflaționistă calculată prin indicele CPI în sumă de 308 448,19 dolari SUA, totalizând 2 468 285,48 dolari SUA.

6. În ceea ce privește prejudiciul moral, reclamantul a evaluat termenul integral de neexecutare la 6 ani și 6 luni, respectiv perioada 31 martie 2017 – 20 octombrie 2023, și a solicitat suma de 7 000 euro, apreciind că această sumă este conformă jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în cauze similare împotriva Republicii Moldova. A invocat că procedura executorie a purtat un caracter de formalitate, executorul judecătoresc declarând în repetate rânduri că executarea este imposibilă din lipsa mijloacelor financiare ale debitorului, fără a fi întreprinse toate măsurile legale posibile.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 27 martie 2024, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 28 martie 2024, avocata Natalia Covaliov, în interesele apelantului Alexandru Șulearenco, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 27 martie 2024, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia Curții de Apel Centru din 21 ianuarie 2025, a fost respinsă cererea de apel declarată de avocata Natalia Covaliov, în interesele apelantului Alexandru Șulearenco, și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 27 martie 2024.

10. Instanța de apel a reținut că, din probatoriul prezentat, rezultă cu certitudine că executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu a întreprins toate acțiunile de executare și instrumentele posibile prevăzute de lege. A constatat că executorul a intentat procedura de executare, a aplicat sechestrul pe mijloacele bănești din conturile bancare ale debitorului, a obligat organele abilitate să furnizeze informații referitoare la conturile bancare, adresa juridică și bunurile debitorului, cu aplicarea interdicțiilor relevante privind înstrăinarea acestora. Imposibilitatea executării a

fost determinată de lipsa activității debitorului și a bunurilor urmăribile, circumstanță care nu poate fi imputată executorului judecătoresc.

11. Instanța de apel a constatat că debitorul SC „Rolsel Grup” SRL” nu dispune de mijloace financiare și nici de bunuri mobile sau imobile, situație atestată prin răspunsurile instituțiilor financiare, ale Agenției Servicii Publice și ale registratorilor independenți, precum și prin procesul-verbal de constatare a imposibilității de executare din 1 septembrie 2022.

12. Instanța de apel a apreciat că, potrivit art. 44 alin. (5) din Codul de executare, creditorul era obligat să acorde executorului judecătoresc un sprijin efectiv pentru aducerea la îndeplinire a executării silite, rolul creditorului nerezumându-se la simpla înaintare a documentului executoriu spre executare. A reținut că Alexandru Șulearenco nu a obiectat față de nicio acțiune a executorului judecătoresc și nu a contestat niciun act emis de acesta, prezumându-se că a fost de acord cu toate acțiunile întreprinse.

13. Instanța de apel a înlăturat argumentul apelantului privind imposibilitatea de a contesta acțiunile executorului judecătoresc din cauza aflării sale în alt stat, reținând că reclamantul era reprezentat de un avocat căruia executorul judecătoresc îi expedia încheierile emise. De asemenea, a înlăturat argumentul privind imposibilitatea contestării încheierii de restituire a documentului executoriu din cauza expirării termenului de 6 luni, arătând că teza din art. 161 alin. (1) din Codul de executare referitoare la termenul de 6 luni a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 5 aprilie 2019.

14. Instanța de apel a concluzionat că, în lipsa constatării unei încălcări a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii, nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare a Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, iar solicitările de reparare a prejudiciului material și moral reprezintă cerințe subsecvente acțiunii de bază, lipsite de suport juridic în condițiile speței. A apreciat că argumentele apelantului sunt inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor cauzei, apelul declarat fiind nefondat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. Împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 21 ianuarie 2025, avocata Natalia Covaliov, în interesele recurentului Alexandru Șulearenco, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, înlocuirea părții Alexandru Șulearenco cu succesoarea în drepturi Șulearenco Iulia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 27 martie 2024, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, iar în subsidiar, casarea integrală

a ambelor acte judecătorești cu emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

16. Ca prim motiv de recurs, recurenta a invocat încălcarea procedurii de citare. A susținut că instanța de apel a fixat inițial ședința pentru 22 ianuarie 2025, ulterior modificând-o unilateral pentru 21 ianuarie 2025, ora 10:00, fără ca recurenta să fie legal și efectiv informată despre această modificare. Notificarea a fost transmisă pe o adresă electronică eronată, iar modificarea datei ședinței nu a fost publicată pe portalul instanței.

17. Recurenta a arătat că, în aceeași zi, la ora 14:47, a depus cerere de suspendare a procesului, însoțită de traducerea legalizată a certificatului de deces al reclamantului, document care justifică suspendarea obligatorie a procesului în temeiul art. 260 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Cu toate acestea, cauza a fost examinată în lipsa recurente, iar instanța a pronunțat decizia fără a examina cererea de suspendare.

18. Recurenta a precizat că toată corespondența procesuală anterioară a fost efectuată la adresa electronică *****, inclusiv recepționarea citațiilor, a referinței, a hotărârii motivate și expedierea cererii de apel motivate. A arătat că în cererea de apel a fost indicată eronat adresa *****, ca urmare a unei greșeli mecanice a stagiului, însă această eroare nu poate justifica citarea la o adresă diferită de cea utilizată constant în cadrul procedurii. A invocat că citarea eronată constituie o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cu referire la jurisprudența CEDO în cauzele Miholapa c. Letoniei, Sejdivic c. Italiei, Constantinides c. Greciei, Tiron c. României și Albina c. României.

19. Ca al doilea motiv de recurs, recurenta a criticat aprecierea de către instanțele de fond și de apel a comportamentului executorului judecătoresc ca fiind diligent. A susținut că instanța de apel a reținut în mod eronat că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile posibile de executare, ignorând o serie de circumstanțe relevante din dosarul de executare. A arătat că, deși după debitor era înregistrat un mijloc de transport *****, declarat în căutare, instanța nu a analizat dacă asupra acestui bun au fost întreprinse măsuri efective de valorificare, precum organizarea licitației sau evaluarea bunului.

20. Recurenta a invocat că executorul judecătoresc nu a respectat obligația prevăzută de art. 67 alin. (4) din Codul de executare, potrivit căruia, în cazul în care înmânarea actelor nu a fost posibilă, acestea urmau a fi comunicate prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, deși scrisorile expediate la sediul debitorului se întorceau cu mențiunea „plecat”. A arătat că, în procesul verbal din 1 septembrie 2022, executorul a constatat că debitorul se află la sediu,

dar nu dispune de bunuri urmăribile, circumstanță contradictorie cu mențiunile poștale anterioare, asupra căreia instanțele nu s-au expus.

21. Recurenta a criticat și omisiunea executorului judecătoresc de a întocmi procese-verbale privind atragerea la răspundere contravențională sau penală a debitorului pentru neexecutarea cerințelor executorului, în temeiul art. 23 alin. (1) din Codul de executare, și de a sesiza organele de urmărire penală, în condițiile în care dosarul de executare nu conține niciun înscris în acest sens. A susținut că instanța de apel nu a analizat această omisiune, deși reprezintă o măsură expres prevăzută de lege pentru asigurarea eficienței executării.

22. Recurenta a invocat că analiza cronologică a acțiunilor executorului judecătoresc relevă perioade îndelungate de inactivitate: din luna mai 2019 până la 1 septembrie 2022, timp de aproximativ 3 ani și 6 luni, singura acțiune întreprinsă a fost expedierea unei notificări în adresa organelor de conducere ale debitorului. A arătat că instanța nu s-a expus asupra neconcordanței de termene dintre data înaintării cererii de executare (19 decembrie 2017) și data emiterii încheierii de intentare a procedurii de executare (1 februarie 2018), deși art. 60 alin. (3) din Codul de executare prevede un termen de 3 zile pentru emiterea acestei încheieri.

23. Recurenta a susținut că decizia instanței de apel este arbitrară, bazată pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, cu o motivare formalistă și neindividualizată, care preia concluzii generale din hotărârea primei instanțe fără a examina punctual actele și omisiunile constatate în dosar. A invocat că instanța de apel nu a analizat dacă durata de peste 8 ani a procedurii de executare respectă standardele termenului rezonabil stabilite de CEDO, cu referire la cauzele *Burdov c. Rusiei*, *Prodan c. Moldovei*, *Sîrbu și alții c. Moldovei* și *Jasiuniene c. Lituaniei*.

24. Recurenta a mai arătat că instanța de apel a calificat în mod eronat comportamentul creditorului drept pasiv, în condițiile în care, potrivit art. 21 alin. (1) din Codul de executare, executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită, iar creditorul nu dispune de alte mijloace legale pentru revendicarea sumelor adjudecate decât înaintarea titlului executoriu spre executare, fapt realizat de reclamant. A precizat că argumentul instanței privind neprezentarea repetată a documentului executoriu spre executare este neîntemeiat, întrucât termenul de prescripție a executării nu a fost omis și că, la momentul depunerii recursului, se afla în curs de contestare a actelor executorului judecătoresc.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

26. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

27. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

28. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

29. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 21 ianuarie 2025.

31. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 16 iulie 2025 (Vol. I, f.d. 184). Prin urmare, recursul declarat la 18 august 2025 este considerat a fi depus în termen.

32. Inițial, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că potrivit adevărului cu privire la cercul de moștenitori eliberat de notarul Stanislav

Ivciuc din Ucraina, Iulia Șulearenco este moștenitoarea averii defunctului Alexandr Șulearenco (Vol. II, f.d. 14). Alexandr Șulearenco a decedat la 14 decembrie 2024, potrivit certificatului de deces seria ***** (Vol. II, f.d. 12).

33. Având în vedere succesiunea intervenită, instanța de recurs constată că urmează a fi realizată succesiunea procesuală, după cum urmează: Alexandr Șulearenco să fie înlocuit cu succesorul său legal Iulia Șulearenco.

34. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

41. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a examinat cauza prin raportare la împrejurările relevante ale procedurii de executare și la condițiile angajării răspunderii statului pentru pretinsa neexecutare în termen rezonabil a hotărârii. Instanța de apel a reținut că executorul judecătoresc a intentat procedura de executare, a aplicat măsuri de asigurare, a solicitat informații de la instituțiile competente și a instituit interdicțiile corespunzătoare, iar imposibilitatea executării a fost determinată de lipsa mijloacelor financiare și a bunurilor urmăribile ale debitorului, nu de inacțiunea executorului.

42. Criticile recurentului privind caracterul insuficient al acțiunilor de executare exprimă, în esență, un dezacord cu aprecierea probelor făcută de instanța de apel. Or, aceasta a indicat explicit elementele pe care și-a întemeiat concluzia, inclusiv răspunsurile instituțiilor financiare, informațiile furnizate de autoritățile competente și procesul-verbal de constatare a imposibilității executării. Totodată, instanța de apel a reținut conduita creditorului, care nu a contestat actele executorului și nu a formulat obiecții față de măsurile întreprinse, deși era reprezentat în procedura de executare.

43. În aceste condiții, raționamentul instanței de apel este coerent și suficient pentru a susține soluția de respingere a acțiunii. În lipsa unei încălcări constatate a dreptului la executarea hotărârii într-un termen rezonabil, cererile privind repararea prejudiciului material și moral au fost corect apreciate ca fiind subsecvente și lipsite de suport în circumstanțele cauzei. Argumentele din recurs nu relevă elemente care să justifice îndepărtarea de la concluziile instanței de apel.

44. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecății, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocata Natalia Covaliov, în interesele Iuliei Șulearenco, ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Înlocuiește reclamantul Alexandr Șulearenco cu succesorul lui în drepturile procedurale Iulia Șulearenco.

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocata Natalia Covaliov, în interesele Iuliei Șulearenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat